

พระราชบัญญัติ

ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

เป็นปีที่ ๑๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพ
อาหารสัตว์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และจะใช้บังคับในท้องที่ใด เมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“อาหารสัตว์” หมายความว่า วัตถุที่ผสมแล้วเพื่อใช้เป็นอาหารของสุกร เป็ด ไก่และสัตว์ชนิดอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ประกอบ” หมายความว่า การผสม การแปรรูป การปรุงแต่งหรือทำขึ้นด้วยประการใด ๆ ซึ่งอาหารสัตว์เพื่อการค้า

“ทำการค้า” หมายความว่า รวมตลอดถึงการมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งอาหารสัตว์

“ฉลาก” หมายความว่า แผ่นป้ายหรือเครื่องหมายซึ่งแสดงไว้ที่อาหารสัตว์ หีบ ห่อ หรือภาชนะบรรจุอาหารสัตว์

“อาหารสัตว์เสื่อมคุณภาพ” หมายความว่า อาหารสัตว์ที่ล่วงอายุหรือถูกกระทบกระเทือนด้วยปัจจัยใด ๆ อันทำให้คุณภาพทางอาหารลดน้อยลงหรืออาจเป็นอันตรายแก่สัตว์

“อาหารสัตว์ปลอมปน” หมายความว่า อาหารสัตว์ที่ใช้
วัตถุดิบอันไม่มีคุณค่าทางอาหารประกอบแทนวัตถุที่มีคุณค่าทาง
อาหาร ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือที่ใช้วัตถุดิบไม่มี
คุณค่าทางอาหารผสมเพื่อให้เพิ่มน้ำหนักหรือปริมาตร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่ง
รัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบอาหารสัตว์เพื่อการค้า
หรือทำการค้าอาหารสัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่

ผู้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายพระราช-
บัญญัตินี้

มาตรา ๕ ใบอนุญาตให้ประกอบอาหารสัตว์เพื่อการค้า
หรือทำการค้าอาหารสัตว์ ให้มีอายุเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคม
ของปีที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

(๑) เงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบอาหารสัตว์เพื่อการค้า หรือทำการค้าอาหารสัตว์ปฏิบัติ

(๒) ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบอาหารสัตว์เพื่อการค้า หรือทำการค้าอาหารสัตว์ จัดทะเบียน ประเภท ชนิดและชื่ออาหารสัตว์ที่ใช้เรียกในการค้า

(๓) ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบอาหารสัตว์เพื่อการค้า หรือทำการค้าอาหารสัตว์ ประกอบหรือทำการค้าอาหารสัตว์ เฉพาะที่มีคุณภาพตามอัตราส่วนของโปรตีน ไขมัน กาก และความชื้น

(๔) การใช้วัตถุหรือเคมีภัณฑ์ใด ๆ หรือกรรมวิธีใด ๆ เพื่อรักษาคุณภาพของอาหารสัตว์

(๕) การใช้และลักษณะของหีบ ห่อหรือภาชนะบรรจุอาหารสัตว์

(๖) ฉลากและข้อความในฉลากที่ผู้รับ ใบอนุญาตประกอบอาหารสัตว์เพื่อการค้าจะต้องแสดง

(๗) ลักษณะของอาหารสัตว์เสื่อมคุณภาพและอาหารสัตว์ปลอมปน

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบอาหารสัตว์เพื่อการค้า หรือทำการค้าอาหารสัตว์ที่เป็นอาหารสัตว์เสื่อมคุณภาพหรืออาหารสัตว์ปลอมปน

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดนำข้อความในรายงานการวิเคราะห์อาหารสัตว์ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ทำขึ้นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ^๕ ออกโฆษณาเพื่อประโยชน์ในการค้า

มาตรา ๙ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้รับใบอนุญาต เพื่อตรวจอาหารสัตว์ การประกอบอาหารสัตว์ เครื่องมือ หลักฐานบัญชี เอกสารต่าง ๆ และนำอาหารสัตว์จำนวนพอสมควรไปเป็นตัวอย่าง เพื่อทำการวิเคราะห์ทางวิชาการได้ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก ผู้รับใบอนุญาตต้องให้ความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติตามมาตรา ๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัว เมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายในประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๒ การกระทำอันเป็นความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งตัวแทนหรือลูกจ้างกระทำการปฏิบัติหน้าที่ในทางการของตัวการหรือนายจ้างนั้น หากตัวการหรือนายจ้างได้รู้หรือมีเหตุผลควรจะได้รู้ด้วยแล้ว ให้ถือว่าตัวการหรือนายจ้างเป็นผู้กระทำความผิดนั้นด้วย

มาตรา ๑๓ เหตุที่ไม่รู้ว่าอาหารสัตว์ที่ประกอบเพื่อการค้า หรือทำการค้าเป็นอาหารสัตว์เสื่อมคุณภาพหรืออาหารสัตว์ปลอมปน ไม่เป็นข้อแก้ตัวให้ผู้ประกอบอาหารสัตว์เพื่อการค้า หรือผู้ทำการค้าอาหารสัตว์นั้นผิด เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมี เหตุผลควรเชื่อว่าอาหารสัตว์ที่ประกอบเพื่อการค้า หรือทำการค้านั้นไม่เป็นอาหารสัตว์เสื่อมคุณภาพหรืออาหารสัตว์ปลอมปน

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบอาหารสัตว์เพื่อการค้า หรือทำการค้าอาหารสัตว์ ผ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือข้อกำหนดในกฎกระทรวง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดใบอนุญาตไว้เพื่อเสนอขอรับคดี ถ้าขอรับคดีเห็นสมควร จะสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้

ผู้ถูกพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้ถือว่าเป็นผู้มีได้ รับใบอนุญาต

ผู้ถูกยึด พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ รัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ถูกยึด พักใช้หรือเพิกถอน ใบอนุญาต แล้วแต่กรณี คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๕๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๐๖

และให้รับประทานอาหารสัตว์เสื่อมคุณภาพหรืออาหารสัตว์ปลอมปน รวมทั้งหีบ ห่อ หรือภาชนะบรรจุอาหารสัตว์นั้นเสียทั้งสิ้น โดยมีต้องคำนึงว่าเป็นของผู้กระทำความผิด และมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนกฏกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๙ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฏกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฏกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ใบอนุญาตประกอบอาหารสัตว์
เพื่อการค้าและทำการค้าอาหารสัตว์ บัลดะ ๑๕๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตทำการค้าอาหารสัตว์ บัลดะ ๑๐๐ บาท
- (๓) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๒๐ บาท

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการเลี้ยงสัตว์ เช่น เป็ด ไก่ สุกร และโค เป็นอาชีพสำคัญอย่างหนึ่งของประชาชน และทางกรมมีนโยบายที่จะส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์เหล่านี้ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น เพราะสัตว์เหล่านี้นอกจากจะเป็นอาหารสำคัญของประชาชนแล้ว ยังเป็นสินค้าขาออกนำเงินเข้าประเทศอีกปีละจำนวนมาก ซึ่งช่วยให้ฐานะในทางเศรษฐกิจของประชาชนและของประเทศมั่นคงขึ้น เมื่อการเลี้ยงสัตว์ได้เจริญก้าวหน้าขึ้น ปรากฏว่าได้เกิดมีอาชีพการประกอบอาหารสัตว์เพื่อการค้า และอาชีพทำการค้าอาหารสัตว์เป็นล่ำเป็นสันขึ้นด้วย แต่ผู้มีอาชีพในการประกอบอาหารสัตว์เพื่อการค้าบางจำพวก ได้ทำการปลอมปนอาหารสัตว์โดยใช้วัตถุที่ไม่มีประโยชน์ในการเป็นอาหารของสัตว์ และจำหน่ายอาหารที่เสื่อมคุณภาพ เพื่อหวังกำไรฝ่ายตนส่วนเดียวโดยไม่คำนึงถึงความเสียหายแก่ผู้เลี้ยงสัตว์ และยังเป็น การเสียหายแก่นโยบายการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ของรัฐบาลด้วย จึงเห็นสมควรควบคุมการประกอบอาหารสัตว์เพื่อการค้า เพื่อให้มีคุณภาพที่เหมาะสม และเพื่อป้องกันปราบปรามการกระทำอันมิชอบดังกล่าว